

ความรับผิดชอบของผู้ปกครองกรณีเด็กกระทำความผิด

มาตรา 26 (3) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 บัญญัติห้ามผู้ใดบังคับ ชู่เชิญ ชักจูง ส่งเสริม หรือยินยอมให้เด็กประพฤติตนไม่สมควรหรือน่าจะทำให้เด็กมีความประพฤติเสี่ยงต่อการกระทำความผิด ทั้งนี้ ไม่ว่าเด็กจะยินยอมหรือไม่ ก็ตาม

โดยมีการกำหนดโทษทางอาญาให้แก่ผู้กระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (มาตรา 78 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546)

หากพ่อ แม่ หรือผู้ปกครองท่านใดปล่อยปละละเลย หรือเพิกเฉย ยินยอมให้เด็กประพฤติตนไม่สมควรหรือน่าจะทำให้เด็กมีความประพฤติเสี่ยงต่อการกระทำความผิด ย่อมมีความผิด และต้องรับโทษ แม้ว่าเด็กจะยังไม่ได้มีการกระทำความผิด

เป็นการกำหนดความผิดของพ่อ แม่ หรือผู้ปกครองต่างหากจากเด็ก เพื่อให้บุคคลดังกล่าวใช้ความระมัดระวัง ในการเลี้ยงดูลูกอย่างเหมาะสม โดยมุ่งคุ้มครองเด็กเป็นสำคัญ

ดังนั้น พ่อ แม่ หรือผู้ปกครอง จะอ้างว่าตนไม่รู้ไม่เห็นกับการกระทำความผิดของเด็กไม่ได้นะ

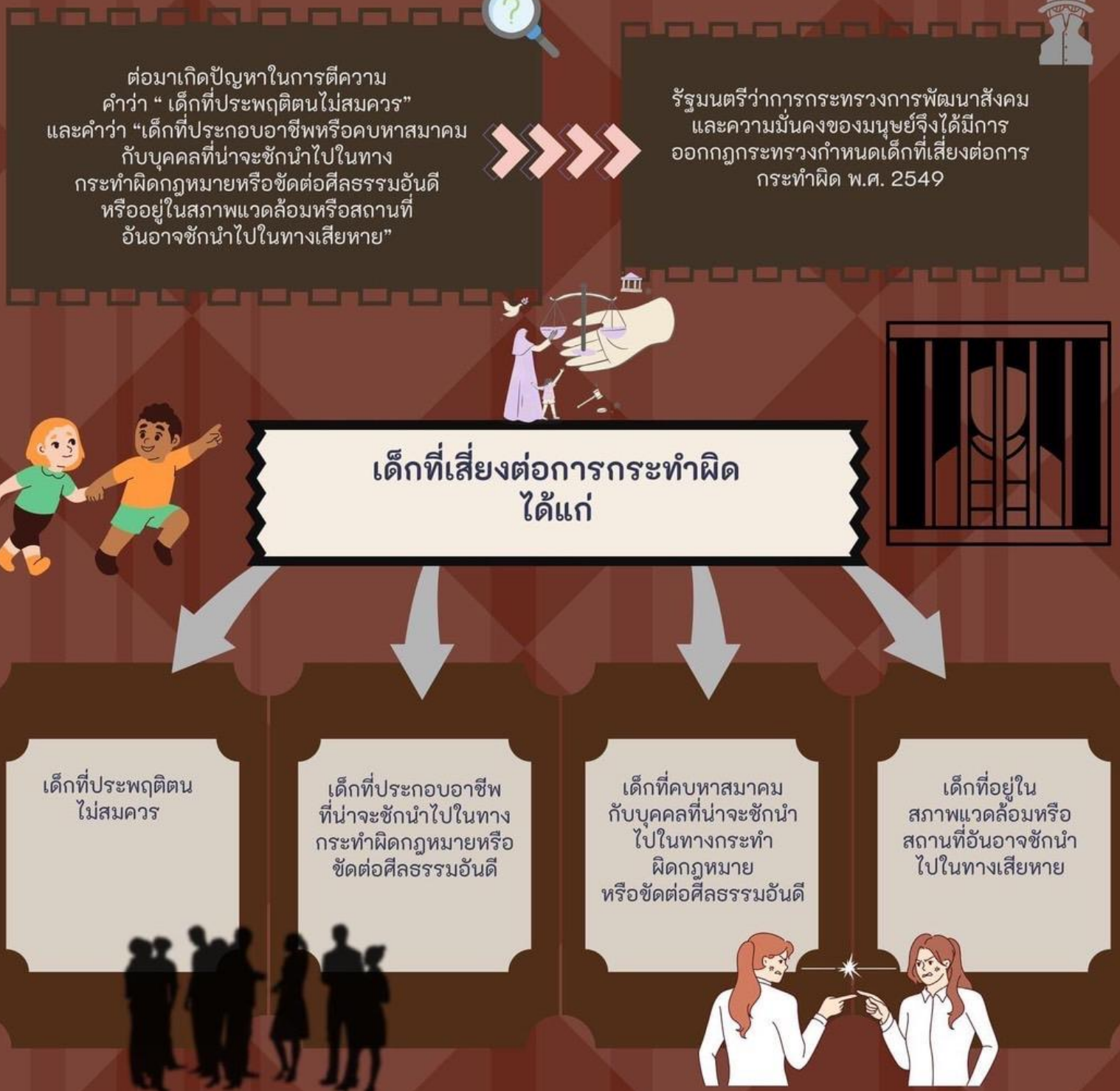

เด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด

ความหมายของคำว่า “เด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด”

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 กำหนดความหมายของคำว่า “เด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด” หมายถึง เด็กที่ประพฤติตนไม่สมควร เด็กที่ประกอบอาชีพหรือคบหาสมาคมกับบุคคลที่น่าจะชักนำไปในทางกระทำความผิดกฎหมาย หรือขัดต่อศีลธรรมอันดี หรืออยู่ในสภาพแวดล้อมหรือสถานที่อันอาจชักนำไปในทางเสียหาย

เด็กที่ประพฤติตนไม่สมควร

กฎกระทรวงกำหนดเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด พ.ศ. 2549 ได้กำหนดพฤติกรรมที่เด็กกระทำแล้วถือว่าเป็น “เด็กที่ประพฤติตนไม่สมควร” ดังนี้

A1234

เข้าไปในสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

เล่นการพนันหรือมั่วสุมในวงการพนัน

เกเรหรือข่มเหงรังแกผู้อื่น

มั่วสุมก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

เสพยา สูบบุหรี่ เสพยาเสพติดให้โทษหรือของมีเมาอย่างอื่น เข้าไปในสถานที่เฉพาะเพื่อการจำหน่ายหรือดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ซื้อหรือขายบริการทางเพศ เข้าไปในสถานการค้าประเวณีหรือเกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี

ต่อต้านหรือทำหยาบคายคำสั่งสอนของผู้ปกครองจนผู้ปกครองไม่อาจอบรมสั่งสอนได้

ประพฤติตนไปในทางชู้สาวหรือส่อไปในทางลามกอนาจารในที่สาธารณะ

ไม่เข้าเรียนในโรงเรียนหรือสถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับ

เมื่อกฎกระทรวงกำหนดเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด พ.ศ. 2549 ได้กำหนดกรณีที่ต้องถือว่าเป็นเด็กที่ประพฤติตนไม่สมควรไว้แล้ว หากเด็กมีพฤติกรรมอื่น ๆ ที่อยู่นอกเหนือจากที่กฎกระทรวงนี้กำหนดไว้ ก็ไม่ถือว่าเป็นการประพฤติตนไม่สมควร เช่น กรณีเด็กเที่ยวเตร่ในเวลากลางคืน แม้เป็นพฤติกรรมไม่สมควรแก่วัย แต่ก็ไม่ถือว่าเป็นเด็กที่ประพฤติตนไม่สมควร

เด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิดกรณีอื่น ๆ

นอกจากกฎกระทรวงกำหนดเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด พ.ศ. 2549 จะกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับเด็กที่ประพฤติตนไม่สมควรแล้ว ยังมีกำหนดเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิดกรณีอื่น ๆ อีก ได้แก่

เด็กที่ประกอบอาชีพที่น่าจะชักนำไปในทางกระทำผิดกฎหมายหรือขัดต่อศีลธรรมอันดี

ขอทานหรือ
กระทำการ
ที่มีลักษณะเป็น
การขอทาน

ประกอบอาชีพ
หรือกระทำการใด
อันเป็นการแสวงหา
ประโยชน์โดยมิชอบ
ด้วยกฎหมายหรือ
ขัดต่อศีลธรรมอันดี

เด็กที่คบหาสมาคมกับบุคคลที่น่าจะชักนำไปในทางผิดกฎหมายหรือขัดต่อศีลธรรมอันดี

เด็กที่คบหาสมาคมกับ
บุคคลหรือกลุ่มคน
ที่มีการมั่วสุม เพื่อก่อ
ความเดือดร้อนรำคาญ
แก่ผู้อื่น หรือกระทำการ
ขัดต่อกฎหมาย
หรือศีลธรรมอันดี

เด็กที่คบหา
สมาคมกับบุคคล
ที่ประกอบอาชีพ
ขัดต่อศีลธรรม
อันดี

เด็กที่อยู่ในสภาพแวดล้อมหรือสถานที่อันอาจชักนำไปในทางเสียหาย

เด็กที่อาศัยอยู่กับบุคคล
ที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับ
ยาเสพติดให้โทษ
หรือให้บริการทางเพศ

เด็กเร่ร่อนที่ไม่มีที่พักอาศัย
เป็นหลักแหล่งที่แน่นอน

เด็กที่ถูกทอดทิ้งหรือ
ปล่อยให้อยู่ใน
สภาพแวดล้อม
อันอาจชักนำไป
ในทางเสียหาย

หากผู้ปกครองปล่อยปละละเลยให้เด็กประพฤติตนไม่สมควรหรือน่าจะทำให้เด็กมีความประพฤติเสี่ยงต่อการกระทำผิด ย่อมต้องรับผิดชอบตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 จะอ้างว่าไม่รู้ไม่เห็นไม่ได้นะ